

<https://doi.org/10.31891/2415-7929-2026-37-4>

УДК 811.161.2'38:070

ЯЦЕНКО Лариса

Уманський національний університет

<https://orcid.org/0000-0001-7291-7633>

СТИЛІСТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГАЗЕТНО-ЖУРНАЛЬНОГО ТЕКСТУ В УКРАЇНСЬКИХ МЕДІА

Статтю присвячено дослідженню стилістичних засад формування газетно-журнального тексту в українських медіа в умовах трансформації сучасного інформаційного простору. Актуальність дослідження зумовлена посиленням вимог до якості журналістського тексту, який має забезпечувати не лише оперативне інформування, а й логічне, аргументоване та переконливе висвітлення суспільно важливих подій. Зростання ролі медіа у формуванні громадської думки актуалізує потребу комплексного осмислення мовностилістичних механізмів, що визначають ефективність газетно-журнальної комунікації. Метою статті є аналіз стилістичних засад формування газетно-журнального тексту в українських медіа. Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема аналіз, синтез, узагальнення, описовий, функційно-стилістичний, комунікативно-прагматичний і контекстуальний методи. У роботі узагальнено сучасні наукові засади до вивчення газетно-журнального тексту як складної комунікативної системи, визначено роль точності слововживання, композиційної організації, стилістичних фігур і тропів у забезпеченні інформативності, логічності та переконливості журналістського повідомлення. Обґрунтовано, що мовностилістична організація газетно-журнального тексту базується на поєднанні фактографічної достовірності, аналітичності, прагматичної спрямованості та доступності викладу. Встановлено, що використання стилістичних фігур, метафор, антитез, синтаксичного паралелізму, риторичних запитань, парцеляції, повторів та інших експресивних конструкцій посилює комунікативний вплив медіатексту, активізує увагу читача та сприяє глибшому осмисленню авторської позиції. Практичний аспект дослідження реалізовано шляхом аналізу сучасних українських газетно-журнальних публікацій, що дало змогу простежити особливості функціонування стилістичних засобів у реальному медійному дискурсі. На матеріалі статей Я. Вінокурова та Б. Ласло встановлено, що сучасний газетно-журнальний текст характеризується поєднанням документальної основи з аналітичним коментарем, чіткою композиційною структурою, використанням цитат, нормативно-правових джерел, статистичних даних, причинно-наслідкових зв'язків, риторичних конструкцій та аргументованих висновків. Доведено, що така стилістична організація забезпечує доступність складної суспільно-політичної й економічної інформації, підвищує рівень довіри до повідомлення та сприяє формуванню аргументованої громадської думки. У результаті дослідження встановлено, що стилістичні засади формування газетно-журнального тексту визначаються комплексною взаємодією мовних, композиційних і прагматичних компонентів, які забезпечують цілісність, логічність, інформативність і переконливість медійного повідомлення. Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості їх використання під час підготовки журналістських матеріалів, викладання дисциплін із журналістики, стилістики української мови та медіалінгвістики, а також у подальших дослідженнях сучасного українського медійного дискурсу.

Ключові слова: газетно-журнальний текст, медіатекст, українські медіа, стилістика, мовностилістичні засоби, комунікативна ефективність, прагматика, журналістський дискурс.

YATSENKO Larisa

Uman National University

STYLISTIC PRINCIPLES OF NEWSPAPER AND MAGAZINE TEXT FORMATION IN UKRAINIAN MEDIA

The article is devoted to the study of the stylistic principles underlying the formation of newspaper and magazine texts in the Ukrainian media within the context of the transformation of the contemporary information space. The relevance of the research is determined by the increasing requirements for the quality of journalistic texts, which must ensure not only prompt dissemination of information but also a logical, well-reasoned, and persuasive presentation of socially significant events. The growing role of the media in shaping public opinion has intensified the need for a comprehensive understanding of the linguistic and stylistic mechanisms that determine the effectiveness of newspaper and magazine communication. The purpose of the article is to analyze the stylistic principles underlying the formation of newspaper and magazine texts in the Ukrainian media. The methodological framework of the study is based on general scientific and specialized methods, including analysis, synthesis, generalization, descriptive, functional-stylistic, communicative-pragmatic, and contextual methods. The study summarizes contemporary scholarly approaches to the investigation of newspaper and magazine texts as a complex communicative system and identifies the role of lexical accuracy, compositional organization, stylistic figures, and tropes in ensuring the informativeness, logical coherence, and persuasiveness of journalistic discourse. It is substantiated that the linguistic and stylistic organization of newspaper and magazine texts is based on the integration of factual reliability, analytical depth, pragmatic orientation, and clarity of presentation. The research demonstrates that the use of stylistic figures, metaphors, antitheses, syntactic parallelism, rhetorical questions, parcellation, repetition, and other expressive devices enhances the communicative impact of media texts, captures readers' attention, and facilitates a deeper understanding of the author's position. The practical dimension of the research is implemented through the analysis of contemporary Ukrainian newspaper and magazine publications, which makes it possible to identify the specific features of the functioning of stylistic devices in authentic media discourse. Based on the articles by Ya. Vinokurov and B. Laszlo, it has been established that contemporary newspaper and magazine texts are characterized by the integration of documentary evidence with analytical commentary, a well-defined compositional structure, and the use of quotations, legal and regulatory sources, statistical data, cause-and-effect relationships, rhetorical constructions, and well-grounded conclusions. It has been proved that such stylistic organization ensures the accessibility of complex socio-political and economic information, increases the credibility of media messages, and contributes to the formation of well-reasoned public opinion. The findings of the study indicate that the stylistic principles underlying the formation of newspaper and magazine texts are determined by the integrated interaction of linguistic, compositional, and pragmatic components, which ensure the integrity, logical coherence, informativeness, and persuasiveness of media discourse. The practical significance of

the obtained results lies in the possibility of their application in the preparation of journalistic materials, the teaching of journalism, Ukrainian stylistics, and media linguistics courses, as well as in further research on contemporary Ukrainian media discourse.

Key words: newspaper and magazine text, media text, Ukrainian media, stylistics, linguistic and stylistic devices, communicative effectiveness, pragmatics, journalistic discourse.

Стаття надійшла до редакції / Received 12.03.2026
Прийнята до друку / Accepted 11.05.2026
Опубліковано / Published 31.05.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

© ЯЦЕНКО Лариса

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Газетно-журнальний текст є однією з провідних форм реалізації сучасної медіакомунікації, тому що через нього відбувається оперативне висвітлення суспільно значущих подій і формування їх інтерпретації. Якість такого тексту значною мірою визначається його стилістичною організацією, яка, своєю чергою, забезпечує точність викладу, належну послідовність і комунікативну виразність повідомлення. Зміни у функціонуванні українських медіа зумовлюють постійне оновлення мовностилістичних прийомів, що потребує їх наукового осмислення з урахуванням сучасної журналістської практики. Особливу роль у формуванні газетно-журнального тексту відіграє поєднання інформативності, аналітичності та переконливості викладу, адже взаємодія цих складників визначає його стилістичну своєрідність. Тому дослідження стилістичних засад формування газетно-журнального тексту в українських медіа, у зв'язку з цим, становить науковий інтерес, оскільки дає змогу простежити закономірності розвитку сучасного медійного дискурсу.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика стилістичної організації сучасного газетно-журнального тексту в українських медіа перебуває в центрі уваги сучасних мовознавців, які досліджують його комунікативні, функційно-стилістичні, прагматичні, лексичні та експресивні характеристики в умовах трансформації сучасного медіапростору. Насамперед О. Назаренко та С. Лазаренко розглядають сучасний український газетний текст як цілісну комунікативно-стилістичну систему [1]. Поглиблюючи дослідження стилістичних механізмів медіатексту, І. Мірошніченко аналізує прагматичні особливості стилістичних фігур у стислих текстах мас-медійного дискурсу [2]. Своєю чергою Д. Станко зосереджує увагу на функціонуванні стилістичних фігур як засобів емоційної виразності газетно-публіцистичного тексту [3]. Окремий аспект стилістичного оформлення медіатексту висвітлює Р. Савчук [4]. Важливим для осмислення мовностилістичної організації журналістського тексту є дослідження Х. Дацишин, у якому доведено, що точність слововживання становить одну з пріоритетних передумов ефективної медіакомунікації та належного рівня мовної культури засобів масової інформації [5]. Актуальний вимір функціонування газетного тексту репрезентує Ю. Маслова, яка характеризує функційно-стилістичні й комунікативні особливості українськомовних газетних матеріалів воєнного періоду [6].

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Мета статті – проаналізувати стилістичні засади формування газетно-журнального тексту в українських медіа.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Газетний текст посідає важливе місце в системі масової комунікації, функціонуючи в газетно-публіцистичному підстилі української літературної мови. Його мовностилістична організація ґрунтується на логічній послідовності викладу, документальній достовірності, доступності мовного оформлення, оперативності подання інформації та високому рівні інформативності. Комунікативне призначення цього різновиду тексту визначається, своєю чергою, прагматичною орієнтацією на діалог із читачем, забезпечуючи ефект безпосередньої взаємодії автора й адресата. Письмова форма викладу, зближуючись із характеристиками усного мовлення, активізує діалогічність медіакомунікації [1, с. 150].

Реалізація комунікативного призначення медіатексту передбачає його максимальну зрозумілість для адресата. Адекватне сприйняття повідомлення забезпечується, зокрема, точністю слововживання. Лексична відповідність змісту полегшує декодування інформації, мінімізуючи ймовірність виникнення комунікативних бар'єрів. Використання мовних одиниць із невластивим або неточним семантичним наповненням формує хибний змістовий код, унаслідок чого процес інтерпретації повідомлення істотно ускладнюється. Відтак важливим залишається й те, що невдалий добір слова може створювати надмірне експресивне навантаження або, навпаки, послаблювати емоційний потенціал тексту, не відповідаючи його змісту. Відповідно повідомлення втрачає переконливість, демонструючи комунікативну невиразність і недостатній рівень емпатійної взаємодії з реципієнтом [5, с. 75].

Особливості сучасного українського медіапростору засвідчують, що мовна точність часто виступає одним із визначальних критеріїв якості газетно-журнального тексту. Вибір кожної мовної одиниці підпорядковується нормам літературної мови, забезпечуючи водночас послідовність, стилістичну єдність і прагматичну результативність повідомлення. Відповідно лексичний склад тексту виконує номінативну функцію та формує оцінний й інтерпретаційний простір медіакомунікації. Узгоджуючи мовні засоби зі змістом повідомлення, автор досягає цілісності викладу та підвищує ефективність читацького сприйняття. Саме за таких обставин забезпечується гармонійне поєднання фактичної інформації, авторської інтенції та очікувань аудиторії, що дає підстави трактувати стилістичні засади формування газетно-журнального тексту як комплекс взаємопов'язаних мовних рішень.

Тропи й стилістичні фігури становлять один із визначальних механізмів формування газетно-журнального тексту, забезпечуючи його змістову цілісність і комунікативну результативність. Метафори, персоніфікації, епітети, порівняння, перифрази та гіперболи поєднуються зі стилістичними фігурами, водночас формуючи складну систему мовної організації повідомлення. Антитеза, оксиморон, парадокс, паронімічна атракція, тавтологія, апосіопеза та паралелізм відображають комунікативно-прагматичні інтенції автора, крім того, актуалізують оцінні смисли позитивного або негативного характеру. Виразальні мовні конструкції підсилюють інформативність тексту, концентруючи увагу читача на важливих компонентах повідомлення. Емоційно-експресивний потенціал тропів і стилістичних фігур активізує процес осмислення інформації, викликаючи відповідні асоціативні зв'язки [4, с. 260].

Стилістична організація газетно-журнального тексту визначається характером функціональної взаємодії мовних одиниць. Кожний виразальний засіб інтегрується до загальної структури повідомлення, забезпечуючи належне розгортання змісту й прагматичну завершеність. Поєднання образності з фактологічною точністю залишається визначальною умовою ефективної медіакомунікації, оскільки водночас підтримується рівновага між інформуванням і переконанням. У сучасних українських медіа це простежується в заголовках «Економіка України 2025: як країна тримається під ударами війни» (<https://newssky.com.ua/ekonomika-ukrayiny-2025-yak-krayina-trymayetsya-pid-udaramy-vijny/>), «Освіта Львова шукає нові таланти: перелік усіх наявних вакансій» (<https://www.lmn.in.ua/osvita-lvova-shukaie-novi-talanty-perelik-usikh-naiavnykh-vakansij/>), «Аналітичний огляд: місцеві бюджети під тиском війни - підсумки першого півріччя 2025 року» (<https://decentralization.ua/news/19996>), де персоніфікація й метафора, концентруючи увагу на важливому повідомленні, не порушують його змістової точності.

Стилістичні фігури залишаються одним із найпродуктивніших засобів текстотворення в засобах масової інформації. Їх використання підсилює експресивність мовлення, разом із цим впливаючи на емоційне сприйняття повідомлення. Читацька аудиторія сучасних медіа висуває вищі вимоги до способів мовного оформлення матеріалів, унаслідок чого креативність тексту стає важливим чинником його ефективності. Стилістичні фігури привертають увагу до важливих фрагментів повідомлення, сприяючи глибшому осмисленню авторської позиції. Їх системне використання підвищує інтерес до газетно-журнального матеріалу, забезпечуючи цілісність комунікативного впливу [2, с. 84].

Емоційна складова газетно-журнального тексту реалізується через систему стилістичних фігур, забезпечуючи виразність мовлення та посилюючи його впливовий потенціал. Синтаксична організація повідомлення виступає одним із провідних засобів актуалізації емоційних смислів, при цьому визначаючи характер читацького сприйняття. Номінативні речення, парцеляція, риторичні питання, синтаксичний паралелізм, антитеза, емпіфаза й повтор використовуються відповідно до комунікативного задуму автора, формуючи цілісну систему експресивних засобів. Емпіфаза реалізується в різних формах, охоплюючи емоційне, порівняльне та структурне виділення окремих компонентів висловлення. Антитеза будується на узуальній або контекстуальній антонімії, поєднуючись із синтаксичним паралелізмом і лексичними повторами, що водночас підсилює смислову контрастність повідомлення. Вказані конструкції переважно репрезентують негативні емоції, відображаючи занепокоєння, обурення, незадоволення, гнів або презирство та спрямовуючи інтерпретацію читача у визначеному автором напрямі [3, с. 299].

Стилістична організація газетно-журнального тексту забезпечує емоційне увиразнення повідомлення та регулює інтенсивність його сприйняття. Вибір синтаксичних конструкцій підпорядковується загальній композиції матеріалу, забезпечуючи послідовний розвиток авторської думки. Парцеляція концентрує увагу на найбільш значущих фрагментах повідомлення, зберігаючи водночас відповідну завершеність викладу. Продуктивним також є синтаксичний паралелізм, який забезпечує ритмічність викладу під час зіставлення статистичних показників, експертних оцінок чи альтернативних сценаріїв розвитку подій. Композиційне поєднання таких синтаксичних моделей формує належно впорядкований медіатекст, підтримуючи його змістову цілісність і комунікативну переконливість.

Переконувальний потенціал газетного дискурсу визначається сукупністю чинників, що забезпечують результативність комунікативної взаємодії між автором і читачем. Провідне місце посідає процес декодування повідомлення, забезпечуючи правильне розуміння авторської інтенції. Важливою також залишається сугестивність тексту, активізуючи позитивні або негативні асоціативні реакції реципієнта. Комунікативний вплив реалізується через відповідно обрану стратегію, охоплюючи адресованість, атракцію, інформування, аргументування, позиціонування, маніпуляцію та оцінювання. Кожний із зазначених

компонентів функціонує у взаємозв'язку з різними мовними тактиками й комунікативними прийомами, унаслідок чого забезпечується цілісність переконливого впливу на читачську аудиторію [6, с. 51].

Результативність газетно-журнального тексту визначається гармонійним поєднанням інформативного та впливового компонентів повідомлення. Переконувальний ефект формується змістом фактів та способом їх мовної організації, визначаючи при цьому характер читачького сприйняття. Відповідно послідовне поєднання фактів, авторських пояснень і коментарів формує єдиний смисловий ланцюг, полегшуючи декодування повідомлення читачем, що забезпечує рівновагу між інформаційною точністю, прагматичною спрямованістю та переконливістю газетно-журнального тексту.

Практичну реалізацію окреслених стилістичних засад доцільно простежити на матеріалі сучасних українських медіа, оскільки саме газетно-журнальні тексти найбільш повно відображають особливості функціонування мовностилістичних засобів у реальному комунікативному просторі. Так, у статті Я. Вінокурова [7] простежується прагнення поєднати оперативне інформування із фаховим аналітичним коментарем, унаслідок чого газетно-журнальний текст функціонує як зразок проблемно-аналітичної журналістики. Уже на початку матеріалу автор акцентує увагу на суспільній значущості інформаційного приводу: «У документі містяться ключові податкові зобов'язання, які Україна взяла в межах програми з Міжнародним валютним фондом (МВФ)» [7], що, своєю чергою, формує документальну основу викладу та підвищує рівень довіри до повідомлення. Надалі розвиток змісту забезпечується через прогнозування можливих наслідків, натомість повідомлення «Попри це, шанси на ухвалення документа примарні: депутати навідріз відмовляються голосувати за непопулярні закони про підвищення податків» [7] переводить матеріал із площини констатації фактів у площину їх інтерпретації, що є характерною стилістичною ознакою сучасних медійних текстів.

Наступним композиційним елементом виступає використання риторичного запитання: «Що передбачає законопроект і скільки кешбеку на пальне можна буде профінансувати за додаткові доходи від підвищення податків?» [7], яке, водночас, виконує функцію смислового переходу до основної частини публікації та активізує читачьке сприйняття, створюючи ефект діалогу між журналістом і реципієнтом. Після цього інформація структурується у вигляді чіткого систематизованого переліку, адже автор зазначає: «Законопроект Мінфіну містить чотири ключові податкові вимоги, які увійшли до меморандуму з МВФ» [7], що свідчить про використання належно впорядкованої композиції як одного зі стилістичних засобів забезпечення доступності складного економічного матеріалу.

Розгортання журналістського аналізу здійснюється через пояснення причинно-наслідкових зв'язків, при цьому твердження «Ухвалення податкових змін важливе і для України. Вони мають закрити “білі плями” в податковому законодавстві та побороти схеми з ухилення від оподаткування» [7] демонструє поєднання фактичної інформації з авторським аналітичним узагальненням, що значно посилює переконливість викладу. Далі автор конкретизує суспільну проблему на прикладі цифрової економіки, зазначаючи: «Документ запроваджує спрощений режим оподаткування доходів від цифрових платформ» [7], завдяки чому складні законодавчі положення адаптуються до рівня масового читача без втрати змістової точності.

Завершує такий ланцюг аргументації висновок щодо практичних наслідків законодавчих нововведень, оскільки в тексті наголошено: «Пропоновані Мінфіном зміни передбачають, що обов'язок ставати платниками ПДВ запроваджується для всіх “спрощенців”, річний дохід яких перевищує 4 млн грн» [7], а це підтверджує орієнтацію газетно-журнального тексту на конкретизацію інформації через цифрові показники, нормативні формулювання та зрозумілі приклади, які забезпечують одночасно інформативність, аргументованість і високий рівень комунікативної ефективності матеріалу.

Натомість у статті Б. Ласло [8] домінує проблемно-аналітична модель газетно-журнального тексту, у якій фактологічний матеріал органічно поєднується з аргументованим авторським осмисленням міжнародно-політичних процесів. Відтак на початку публікації автор окреслює концептуальну проблему, наголошуючи: «Дебати щодо набуття Україною статусу повноправного члена ЄС часто розглядають як випробування рішучості Європи» [8], що водночас визначає тематичний вектор матеріалу та забезпечує його суспільно-політичну актуальність. Подальший розвиток авторської думки відбувається через причинно-наслідкове пояснення, при цьому твердження «ЄС повинен визнати, що основою його нинішньої слабкості є політико-економічна асиметрія» [8] переводить виклад із площини інформаційного повідомлення до рівня аналітичної інтерпретації, яка становить одну з визначальних стилістичних ознак сучасного газетно-журнального тексту.

Аргументація послідовно конкретизується шляхом належного зіставлення політичних декларацій і практичних обмежень, унаслідок чого цитата «Як наслідок, Євросоюз не поспішає просуватися до мети, попри те, що його лідери продовжують наполягати, що членство України є край необхідним для ЄС» [8] підсилює переконливість авторської позиції через демонстрацію суперечностей між задекларованими намірами та реальною політичною практикою. Далі композиційний етап ґрунтується на лаконічному узагальненні, адже вислів «Найбільшою проблемою став провал координації дій» [8], своєю чергою, концентрує увагу читача на ключовій причині описуваних процесів і виконує функцію смислового центру подальшого викладу. Розвиток проблематики супроводжується використанням доступної аналогії, завдяки чому твердження «Європа хоче здійснити ризиковану стратегічну інвестицію, не маючи страхування» [8] репрезентує складні політичні явища через зрозумілий економічний образ, що істотно підвищує комунікативну ефективність

журналістського тексту та розширює його інтерпретаційний потенціал. Конструктивний характер аналітики реалізується через формулювання конкретних рекомендацій, відтак висловлення «Якщо Європа хоче, щоб її зобов'язання перед Україною були надійними – вона має знизити політичні витрати держав-членів на те, щоб вони сказали “так”» [8] демонструє поєднання оцінної аргументації з пропозицією можливого механізму розв'язання окресленої проблеми, що є характерною рисою якісної аналітичної журналістики. Відповідно завершенням авторської концепції виступає програмний висновок: «Для України найважливішим є чітке зобов'язання, що виконання критеріїв приведе до повноправного членства» [8], який, таким чином, підсумовує попередню систему аргументів і забезпечує композиційну цілісність публікації. Наведене засвідчує, що стилістичні засади газетно-журнального тексту реалізуються через відповідно впорядковану аргументацію, суспільну актуальність, поєднання фактографічності з аналітичністю, образну конкретизацію складних політичних процесів та орієнтацію на формування аргументованої громадської думки.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що стилістичні засади формування газетно-журнального тексту в українських медіа визначаються взаємодією мовних, композиційних і комунікативно-прагматичних засобів, спрямованих на забезпечення інформативності, аргументованості та переконливості журналістського повідомлення. Аналіз сучасних газетно-журнальних публікацій засвідчив, що провідними рисами медійного тексту виступають документальна достовірність, належна послідовність викладу, поєднання фактичної інформації з аналітичним коментарем, використання цитат, статистичних даних, нормативно-правових документів і експресивно-оцінних компонентів, які сприяють посиленню впливу на адресата. Результати дослідження підтверджують, що сучасний український газетно-журнальний текст функціонує як поліфункціональна комунікативна структура, у якій інформаційна, аналітична, інтерпретаційна та переконувальна функції реалізуються в єдиному стилістичному просторі. Відтак дотримання принципів точності слововживання, належної організації тексту, аргументованості, стилістичної доречності та збалансованого поєднання нейтральних і експресивних мовних засобів є визначальною передумовою підвищення якості газетно-журнального тексту, його комунікативної ефективності та відповідності сучасним вимогам українського медіадискурсу.

Перспективи подальших наукових розвідок доцільно пов'язати з дослідженням трансформації стилістичних засад газетно-журнального тексту в умовах цифровізації медіапростору, розвитку мультимедійної журналістики та впливу технологій штучного інтелекту на мовностилістичну організацію сучасних українських медіа.

Література

1. Назаренко О., Лазаренко С. Стилістичний та комунікативний аспект сучасного українського газетного тексту. *Lingua Montenegrina*. 2019. № 24(2). С. 141-152. DOI: <https://doi.org/10.46584/lm.v24i2.706>
2. Мірошніченко І. Г. Прагматичні особливості стилістичних фігур у стислих текстах українського мас-медійного дискурсу. *Закарпатські філологічні студії*. 2020. Т. 1, Вип. 13. С. 83-87. DOI: <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2020.13-1.16>
3. Станко Д. В. Стилістичні фігури як засіб вираження емоцій у газетно-публіцистичному тексті. *Записки з романо-германської філології*. 2020. № 1(44). С. 291-300. DOI: [https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020.1\(44\).211022](https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020.1(44).211022)
4. Савчук Р. Л. Лексико-стилістичне оформлення сучасного регіонального медіатексту (на прикладі інтернет-видання «Глузд»). *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Том 33(72) № 2, Ч. 2. С. 260-265. DOI: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.2-2/41>
5. Дацишин Х. Точність слововживання в медіатексті як один із чинників ефективної комунікації. *Вісник Національного університету “Львівська політехніка”: журналістика*. 2024. № 2(8). С. 71-77. DOI: <https://doi.org/10.23939/sjs2024.02.071>
6. Маслова Ю. П. Функційно-стилістичні й комунікативні особливості українськомовного газетного тексту воєнного періоду. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. 2024. Вип. 23(91). С. 50-53. DOI: [https://doi.org/10.25264/2519-2558-2024-24\(92\)-50-53](https://doi.org/10.25264/2519-2558-2024-24(92)-50-53)
7. Вінокуров Я. Ставки зроблено: уряд пропонує підняти податки з 2027 року. *Економічна правда*. 20 березня 2026 р., 06:00. URL: <https://epravda.com.ua/power/noviy-podatkoviy-zakon-yaki-zmini-gotuye-uryad-zaradi-transhu-mvf-819436/>
8. Ласло Б. Вступ України чи блеф Європи? Як зробити, щоб "українські" обіцянки ЄС викликали довіру. *Європейська правда*, 3 березня 2026. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2026/03/3/7232274/>

References

1. Nazarenko, O., Lazarenko, S. (2019). Stylistychnyi ta komunikatyvnyi aspekt suchasnoho ukrainskoho hazetnoho tekstu [Stylistic and communicative aspects of the modern Ukrainian newspaper text]. *Lingua Montenegrina*, 24(2), 141-152. <https://doi.org/10.46584/lm.v24i2.706>

2. Miroshnychenko, I. H. (2020). Prahmatychni osoblyvosti stylistychnykh fihur u styslykh tekstakh ukrainskoho mas-mediinoho dyskursu [Pragmatic features of stylistic figures in concise texts of Ukrainian mass media discourse]. *Zakarpatski filolohichni studii – Transcarpathian Philological Studies*, 13(1), 83-87. <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2020.13-1.16>
3. Stanko, D. V. (2020). Stylistychni fihury yak zasib vyrazhennia emotsii u hazetno-publitsystychnomu teksti [Stylistic figures as a means of expressing emotions in newspaper and journalistic texts]. *Zapysky z romano-hermanskoï filolohii – Notes on Romance and Germanic Philology*, 1(44), 291-300. [https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020.1\(44\).211022](https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020.1(44).211022)
4. Savchuk, R. L. (2022). Leksyko-stylistychnie oformlennia suchasnoho rehionalnoho mediatekstu (na prykladi internet-vydannia «Hluzd») [Lexical and stylistic design of the modern regional media text (based on the online publication “Hluzd”)]. *Vcheni zapysky Tavriiskoho natsionalnoho universytetu imeni V. I. Vernadskoho. Seriiia «Filolohiia. Zhurnalistyka» – Scientific Notes of V. I. Vernadsky Taurida National University. Series “Philology. Journalism”*, 33(72), 2(2), 260-265. <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.2-2/41>
5. Datsyshyn, Kh. (2024). Tochnist slovovzhyvannia v mediateksti yak odyin iz chynnykiv efektyvnoi komunikatsii [Precision of word usage in media texts as one of the factors of effective communication]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika»: Zhurnalistyka – Bulletin of Lviv Polytechnic National University: Journalism*, 2(8), 71-77. <https://doi.org/10.23939/sjs2024.02.071>
6. Maslova, Yu. P. (2024). Funktsiino-stylistychni y komunikatyvni osoblyvosti ukrainskomovnoho hazetnoho tekstu voiennoho periodu [Functional, stylistic and communicative features of the Ukrainian-language newspaper text during the wartime period]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»: seriiia «Filolohiia» – Scientific Notes of the National University of Ostroh Academy. Series “Philology”*, 23(91), 50-53. [https://doi.org/10.25264/2519-2558-2024-24\(92\)-50-53](https://doi.org/10.25264/2519-2558-2024-24(92)-50-53)
7. Vinokurov, Ya. (2026, March 20). Stavky зроблено: uriad proponuie pidniaty podatky z 2027 roku [The bets are placed: the government proposes raising taxes from 2027]. *Ekonomichna pravda – Economic Truth*. Retrieved from <https://epravda.com.ua/power/noviy-podatkoviy-zakon-yaki-zmini-gotuye-urvad-zaradi-transhu-mvf-819436/>
8. Laslo, B. (2026, March 3). Vstup Ukrainy chy blef Yevropy? Yak zrobyty, shchob "ukrainski" obitsianky YeS vyklykaly doviru [Ukraine's accession or Europe's bluff? How to make the EU's "Ukrainian" promises credible]. *Yevropeiska pravda – European Pravda*. Retrieved from <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2026/03/3/7232274/>